

دزدها

دآ لوهر

بهر روز قنبر حسینی

www.ketab.ir

سرشناسه:	لوهر، دآ، ۱۹۶۴ - Loher, Dea
عنوان و نام پدیدآور:	دزدها / دآ لوهر؛ ترجمه‌ی بهروز قنبرحسینی
مشخصات ناشر:	تهران: نشر قطره، ۱۴۰۰
مشخصات ظاهری:	۱۱۴ ص
فروست:	سلسله انتشارات - ۲۱۶۶، تانز و ادبیات نمایشی - ۴۷۸، نمایشنامه‌ی خارجی - ۲۱۰
شابک:	۹۷۸ - ۶۲۲ - ۲۰۱ - ۹۸۲ - ۲
وضعیت فهرست‌نویسی:	فیا
یادداشت:	عنوان اصلی: Diebe, c 2010
موضوع:	نمایشنامه‌ی آلمانی - قرن ۲۱ م
موضوع:	German Drama-21th Century
شناسه‌ی افزوده:	قنبرحسینی، بهروز، ۱۳۴۱ - مترجم
رده‌بندی کنگره:	PT ۲۶۸۱
رده‌بندی دیویی:	۸۳۲/۹۱۴
شماره‌ی کتابخانه ملی:	۸۵۶۸۱۳۵

نشر قطره از برجسب برای تغییر قیمت استفاده نمی‌کند.

تمامی حقوق محفوظ است.

تهران، خیابان دکتر فاطمی، خیابان شیخ‌لر، کوچه‌ی بنفشه، پلاک ۸

تلفن: ۸۸ ۹۷ ۳۳ ۵۱-۳

nashr.ghatreh@yahoo.com / ghatrehpub

www.ketab.ir

دزدها

د آ لوهر

مترجم: بهروز قنبر حسینی

نمونه خوان: عرفان پوردایی

صفحه آرا: ژیلای پی سخن

طراح یونینفرم: مهسا ثابت دیلمی

چاپ اول: زمستان ۱۴۰۰

چاپ: ثمین

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

بها: ۳۸۰۰۰ تومان

مقدمه

در اواسط دهه‌ی هشتاد، نوعی شیوه‌ی تئاتری در اروپا و به‌خصوص در آلمان شکل گرفت که با تئاتر سنتی دهه‌های گذشته فاصله داشت؛ نوعی از تئاتر که با استفاده از تکنیک‌های فراوان دیجیتال و با استفاده از امکانات رسانه‌های مختلف در صحنه، تحسین بسیاری از منتقدان تئاتر را برانگیخت. در سال ۱۹۹۹، هانس تیس لمان^۱، پروفیسور و پژوهشگر تئاتر در دانشگاه فرانکفورت آلمان، برای اولین بار اصطلاح تئاتر پست مدرن را برای این گونه سبک تئاتری انتخاب کرد. در زمان بسیار کوتاهی، این تئوری پروفیسور آلمانی در تمام دنیا مورد استقبال قرار گرفت.

در این گونه نمایش‌ها، دیگر متن نمایشنامه بر روی صحنه‌پردازی (توضیح صحنه) و سایر اجزای اجرایی نمایش تمرکز آن‌چنانی ندارد. در حقیقت، نمایشنامه دیگر همچون گذشته سهم ادبی ندارد و تنها برای بازی بازیگران نوشته شده است. در این فرم نمایشی همچون سبک‌های کهن، به‌خصوص تئاتر یونان باستان، از طراحی صحنه و نورپردازی و... خبری نیست و بار تمام

این عوامل بر روی دوش بازیگران - و گاه همسرایان - قرار می‌گیرد. در حقیقت، این همان شیوه‌ای است که ما در تئاتر برشت نیز با آن روبه‌رو هستیم و اتفاقاً تئاتر پست‌مدرن نیم‌نگاهی هم به تئاتر برشت دارد و مدام گوشزد می‌کند که تماشاگر به دیدن یک تئاتر آمده است و نه چیز دیگری. از آنجا که با گذشت زمان انسان مدرن با درگیری‌های پیچیده‌تری دست‌به‌گریبان است، موضوع این نمایشنامه‌های پست‌مدرن بیشتر حول مضامین فلسفی، اجتماعی و انسانی و حتی خانوادگی می‌گردد. تنهایی انسان، درگیری انسان با جهان سرمایه‌داری، حضور دنیای مجازی در جهان امروز... از مواردی هستند که نمایشنامه‌نویسان این سبک به آن می‌پردازند. در چنین نمایشنامه‌هایی، خبری از داستان‌گویی به سبک و سیاق کلاسیک وجود ندارد. اینان برشی کوتاه از زندگی انسان امروز را برمی‌گزینند و آن را بزرگ می‌کنند و در معرض دید تماشاگر قرار می‌دهند. شاید متون این نمایشنامه‌نویسان برای خواندن مخاطب چنگی به دل نزنند چرا که عاری از هرگونه توصیف اضافی است، و حتی بسیاری از آنان پا را فراتر گذاشته و شخصیت‌های نمایش را با حروف و یا اعداد مشخص کرده‌اند و گاه حتی نامی از شخصیت نمایش در نمایشنامه‌ها نیست. و اتفاقاً از اینجا وظیفه‌ی کارگردان (دراماتورژ) آغاز می‌شود. هم آنان هستند که روح و بن اندیشه‌ی نمایشنامه را درمی‌یابند و به آن در روی صحنه جان می‌بخشند.

این نمایشنامه‌نویسان بسیاری از شیوه‌های مدرنیسم را کنار می‌گذارند. نظریه‌پردازان تئاتر مدرن بر این باور بودند که تصویر حقایق جهان را می‌توان از طریق نمایش هنرمندانه‌ی زندگی به دست آورد. تئاتر پست‌مدرن این تصور را رد می‌کند و در عوض، اجرای تئاتر را یک رویداد یا رخداد واقعی در زندگی می‌داند که مخاطب باید در آن شرکت کند. استانداردهای کلاسیک نمایشنامه‌نویسی را به هم می‌ریزد و تا می‌تواند شخصیت‌های نمایشی را به حداقل می‌رساند تا تجربه‌ی بشر را از زندگی امروزش در اشکال مختلف و با کمک گرفتن از دیگر هنرها به نمایش بگذارد. به دیگر سخن، گفتگو دیگر

همیشه شیوهی اصلی ارتباط نیست و موسیقی، صدا، حرکت و سایر عناصر بصری به عنوان راهی برای ایجاد معنا در صحنه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

در میان کشورهای اروپایی، نمایشنامه‌نویسان آلمانی‌زبان (آلمان، سوئیس، اتریش) پیشرو در این سبک هستند و طی دو دهه‌ی اخیر با تکنیک‌های متفاوت نمایشنامه‌نویسی همواره دریچه‌ای نو در این سبک نمایشی گشوده‌اند. بی‌گمان جای خالی این گونه از نمایشنامه‌ها در میان دانشجویان و مشتاقان تئاتر در ایران خالی‌ست و بدین سبب بر آن شدم که مجموعه‌ای از این نمونه متون نمایشی را از نمایشنامه‌نویسان مختلف این سبک ترجمه کنم و با همکاری نشر محترم قطره به تئاترورزان و مشتاقان تئاتر تقدیمشان کنم. لازم است این را هم اضافه کنم که نویسندگانی که در این مجموعه انتخاب شده‌اند بارها نمایشنامه‌هایشان از سوی منتقدین تئاتری در آلمان و اروپا مورد تحسین قرار گرفته و همچنین جوایز معتبری از جمله جایزه‌ی نمایشنامه‌نویسی مولهایم را دریافت کرده‌اند.

در انتها جا دارد که از جناب آقای فیاضی مدیر محترم نشر قطره که پشتیبان چنین حرکتی بودند صمیمانه تشکر کنم و همچنین سپاسگزار افسانه ماهیان و دکتر عاطفه سلیمانی هستم که مرا در این راه یاری کردند.